

Urban Exploration: De Passie van Wigo Worsseling

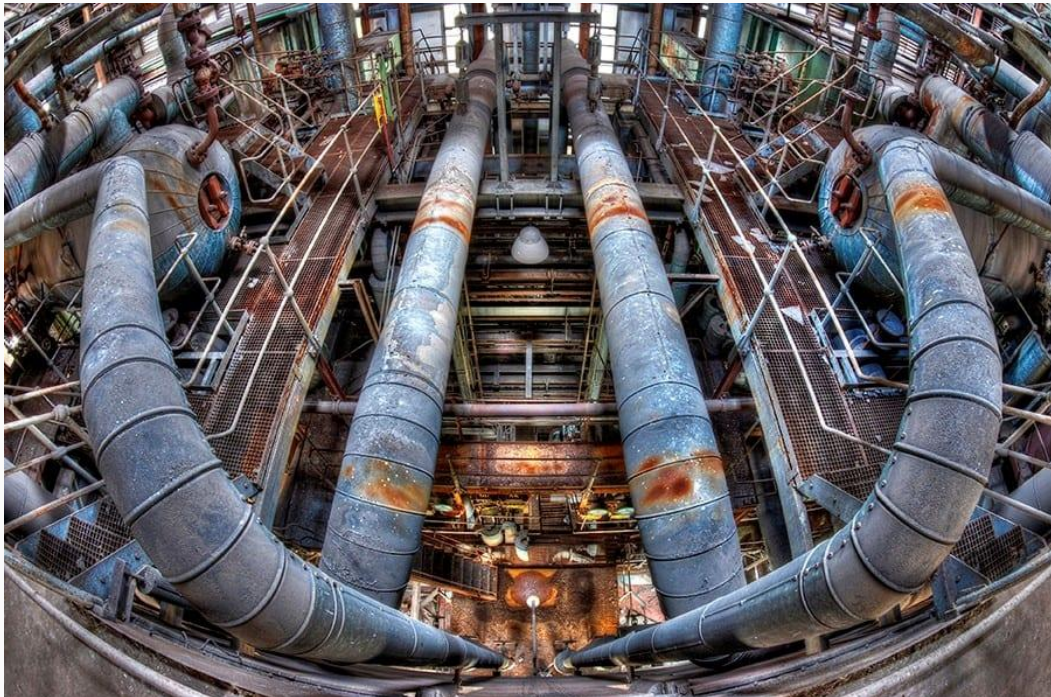
Als gepassioneerde urbex-fotograaf ben ik altijd op zoek naar vergane glorie. Oude panden die smeken om verkend te worden en waarvan de binnenkant gefotografeerd moet worden. Is het verlaten? Kan ik naar binnen? Is het veilig en zonder bewaking? Een ingang wordt gezocht, niets wijst meer op menselijke aanwezigheid. De muren zijn afgebladderd, plafonds zakken door, glasscherven liggen op de grond en de muffe geur van rottend hout dringt je neus binnen. Daglicht probeert naar binnen te dringen en creëert een schouwspel van schaduwen. Je vraagt je af hoe het hier ooit zou zijn geweest. De camera wordt in stelling gebracht, de jacht is geopend! Dit zijn de juiste ingrediënten voor mij als urbex-fotograaf.

Foto – Wigo Worsseling

Urban Exploration, ook wel Urbex genoemd, betekent het verkennen en onderzoeken van bebouwing. Al meer dan 10 jaar betreed ik verlaten en vergeten plekken, voortdurend op zoek naar de schoonheid van verval en sporen uit de geschiedenis om deze in al hun facetten vast te leggen. Voor mijn foto's bezoek ik onder andere vervallen industriecomplexen, ziekenhuizen, kastelen en woonhuizen in verschillende Europese landen. De fascinerende combinatie van vergankelijkheid, verval en nieuw leven levert bijzondere foto's op. Fotografen zoals ik zijn per definitie nieuwsgierig naar onbekende, verlaten en vergeten plekken die vaak gevaarlijk en vrijwel altijd

verboden zijn te betreden. Deze mix van fotografie en spanning zoek ik telkens weer op en resulteert in boeiende foto's.

Foto – Wigo Worsseling

Sinds de jaren 80 ben ik bezig met fotografie en mysterieuze gebouwen hebben mij altijd aangetrokken. Deze voorliefde werd alleen maar groter in de jaren die volgden. Na de intrede van de digitale camera kon ik mijn eigen stijl verder ontwikkelen. Het bewerken van een foto werd voortaan op een computer gedaan en daarmee ontstonden oneindige mogelijkheden. Na jaren van experimenteren besloot ik dat het tijd was om een fotografische opleiding te volgen. In 2008 startte ik met de basiscursus en in 2009 met de vakopleiding aan de Fotovakschool te Boxtel. In deze periode raakte ik al bekend met Urban Exploring en kon ik de vaardigheden uit de opleiding direct toepassen. Na de afronding van de vakopleiding besloot ik om mijn werken aan te bieden. Nadat enkele foto's werden opgenomen in de collectie van een galerij, werd duidelijk dat hier veel interesse voor was. Diverse publicaties en exposities verder is het tijd om mijn werk in een fotoboek uit te geven. Fascinerende foto's aangevuld met korte verhalen.

Als fotograaf is het belangrijk om een netwerk van contacten op te bouwen. Ik kwam in contact met uitgever Aerial Media Company. Het grote voordeel van een groot bedrijf achter je is dat ze veel zaken voor hun rekening nemen. De vertaling, het ontwerp, de promotie en het drukwerk zijn belangrijke zaken waar ik me niet in mijn eentje druk over hoefde te maken. Ik kon me volledig storten op de foto's. Mijn boek 'Exploring Urban Secrets' bevat een collectie foto's uit de afgelopen 10 jaar en is wereldwijd verkrijgbaar vanaf medio oktober 2015.

Foto - Wigo Worseling

Mijn passie voor urbex-fotografie is niet onopgemerkt gebleven. Ik herinner me nog goed mijn eerste keer. Het was in een lege, verlaten hoogoven. De kick die ik voelde toen ik binnen was en de atmosfeer van de locatie op me in liet werken, was onvergetelijk. Vanaf dat moment wist ik: "Dit is mijn richting, dit is mijn ding." Ik verdiepte me verder in de techniek aan de Fotovakschool en schreef me daarna in als beeldend kunstenaar. Ik exposeer regelmatig, verkoop prints en heb net de laatste hand gelegd aan een volledig Engelstalig koffietafelboek met mijn mooiste projecten.

Foto - Wigo Worseling

De meeste van die projecten vind ik zelf, met behulp van Google Earth, of komen uit mijn netwerk van urbex-fotografen van het eerste uur. De mooiste locaties worden

met zorg gekoesterd, omdat urban exploration inmiddels een hele hype is geworden. "En die nieuwe generatie wil zich nog weleens laten gelden", zegt Worseling. "Die forceren nog weleens wat om binnen te komen en soms wordt er iets vernield of meegenomen." Ik fotografeer altijd met respect voor andermans eigendom. In Nederland vind ik het vaak lastig om legaal binnen te komen. Bij verlaten panden is het meestal moeilijk om te achterhalen wie benaderd moet worden voor toestemming. In Frankrijk en zeker Italië is het veel makkelijker. "Daar staan lege villa's gewoon open. Kinderen spelen er en mensen uit de buurt komen er om te wandelen." Veel van mijn mooiste werk maak ik dan ook daar.

Foto – Wigo Worseling.

Ik fotografeer al mijn hele leven met Nikon en werk inmiddels met een full-frame model, een D810. Mijn allereerste digitale Nikon, een D80, heb ik nog steeds. "Die wil maar niet stuk", zeg ik altijd. "En dus neem ik hem steeds mee als back-up camera." Ik heb eigenlijk nog nooit problemen met mijn apparatuur gehad. Toch maak ik wel gebruik van NPS. "Ik werk altijd in hele stoffige omgevingen", vertel ik. "En ik probeer mijn objectieven nooit te wisselen als ik binnen ben, maar ik ontkom er niet aan dat ze toch vies en stoffig worden." Ik maak daarom dankbaar gebruik van de regelmatig terugkerende NPS-evenementen bij mij in de buurt. "Dan is het heel fijn om de camera's en objectieven te laten reinigen. Dat duurt een kwartiertje en dan zijn ze weer klaar." Urbex-fotografie vergt veel van fotograaf en uitrusting, maar op mijn apparatuur kan ik vertrouwen. "Onlangs stond ik nog met -13 ergens buiten", vertel ik. "En ik had daar geloof ik meer last van dan de camera's."